

OPPSLUKENDE: John Rausteins installasjon tar hele rommet i besittelse.

FOTO: THOMAS TVETER

Ironiske hybelkaniner

KUNST

«Når alt faller på plass»

John Raustein
Kunstnerforbundet, Oslo
Står til 19. mai

ANMELDELSE

Effektiv problematisering av tekstilkunstens posisjon i dag.

John Rausteins mektige installasjon i Kunstnerforbundet oppsluker deg når du kommer inn i den. Det er et arbeid som i sjelden grad tar rommet i besittelse. Det tradisjonelle kunstrommets hvite kube blir fullstendig utslettet til fordel for en teatral iscenesettelse. Vi får følelsen av å ha kommet inn i en blanding av surrealistisk mareritt, et absurd teater der vi selv er skuespillerne, og en herskabelig garderobesrom med en litt uklar stemning i et grenseland mellom nedstøvet fortid og dekadent budoar. I budoaret har som kjent menn ikke tilgang.

Installasjonen er satt sammen av enkeltarbeider i prisspennet fra 1500 til 200.000 kroner. Det peker på at denne installasjonen med alvor og ironi først og fremst tematiserer tekstilkunstens posisjon i dag, i skvisen mellom å være brukskunst vurdert ut fra funksjon, og et kunstobjekt vurdert ut fra estetisk virkning. Man aner også som et underliggende tema hvordan tekstil som kunst, mote og bruksting er blitt knyttet til kvinner og kvinnearbeid. Fortsatt er tekstilkunst som del av

kunstfeltet helt dominert av kvinnelige aktører, med Raustein som en av de få profilerte menn.

Installasjonen er bygd opp av elementer vi kan forbinde med veggtepper, scenetepper, matter, klær, garderober, sakkosekker, flettede kurver og enkle kluter. Ja, et sted på gulvet ligger noen karrede tråder som kan forveksles med hybelkaniner. Når vi navigerer omkring i installasjonen ved hjelp av et kart der priser for hvert enkelt element er oppgitt, forstår vi at også det er et selvstendig kunstverk; 1500 kroner koster dottene.

Det skal vanskelig gjøres ikke å oppleve det som en ironisk kommentar til den varefetisjisme som preger kunstverdenen, der prisen og ikke den kunstneriske verdi er ved å overta som målet på kvalitet. Gjennom sin nyttefunksjon har tekstilkunsten alltid stått i et spenningsforhold mellom produksjon for et luksusmarked (haute couture) og produkter for hverdagsmarkedet (enkle husflidsprodukter).

Kunstneren har gitt uttrykk for at installasjonen bærer fram minner. Den mintgrønne fargen i tekstilene er moras yndlingsfarge, men minner ham også om fargen på lemmene som ble satt inn for å erstatte vinduene i et bygning der glasset var sprengt etter terrorhandlingen 22. juli 2011. Assosiasjoner peker i ulike retninger, og påminner om hvordan private assosiasjoner kan blande seg inn i minner som er knyttet til dramatiske og smertefulle begivenheter som bidrar til å forme historien.

Øivind Storm Bjerke
kunst@klassekampen.no